БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
9207 -43- 01
ЈН2-02-07-1-3387-24/2

Broj: S1 3 U 049562 24 U
Sarajevo,07.07.2026. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Efraima Čosića, kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Azre Mušanović, u upravnom sporu tužitelja „NEXEN" d.o.o. Banja Luka ul. Kozarska br.61b, zastupan po punomoćniku Borisu Mandić advokatu iz Istočnog Sarajeva,ul.Karađorđeva br.10, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-3387-25/20 od 29.08.2024. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH-filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića broj 23/1, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana,07.07.2026. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem broj i datum kao u uvodu presude, stavom 1. uvažena je žalba tužitelja za nadoknadu troškova zastupanja po punomoćniku,Borisu Mandiću advokatu iz Istočnog Sarajeva, u iznosu od 614,25KM dok se u preostalom dijelu zahtjev odbija kao neosnovan,stavom 2. nalaže se ugovornom organu Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Srpske da nadoknadi troškove žalbenog postupka za sastavljanje žalbe,po punomoćniku,advokatu Borisu Mandiću iz Istočnog Sarajeva, u visini od 614,25KM,u roku od 15 dana od dana zaprimanja rješenja i stavom 3.o povratu sredstava u iznosu od 500,00KM, uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka,odlučit će se posebnim rješenjem.

Protiv konačnog rješenja, tužitelj je blagovremeno pokrenuo upravni spor i osporio pravilnost rješenja tužene, zbog povrede odredbi postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Tužitelj prije svega osporava rješenje kojim je odlučeno o troškovima postupka po osnovu troškova sastava žalbe po punomoćniku iz reda advokata. Tužitelj smatra da donesena odluka nije u skladu sa važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova

za rad advokata, navodeći da u konkretnom slučaju tužitelju pripada iznos od 658,12 KM, a ne iznos od 614,25 KM, kako je to odredio tuženi. Dalje u tužbi se poziva na praksu ovoga suda zauzetu u predmetima broj: S1 3 U 023495 16 U od 16.03.2018 godine i presudu broj: S1 3 U 029169 18 U od 14.10.2019.godine. Nadalje, tužitelj ukazuje da se u konkretno slučaju radi o pogrešnom računskom obračunu jer je tuženi bio dužan na iznos od 450,00KM za sastav žalbe na račun paušalne nagrade obračunati uvećanje od 25% što iznosi 112,50KM odnosno sastav žalbe 562,50KM uvećano za 17% PDV-a 95,62KM što čini iznos od 658,12KM. Konačno predlaže da sud tužbu tužitelja uvaži, poništi osporeno rješenje i uvaži se zahtjev tužitelja za nadoknadu troškova za sastav žalbe zastupanog po advokatu u iznosu od 658,12KM te obavezuje ugovorni organ da nadoknadi troškove žalbenog zastupanja od strane advokata u iznosu od 658,12KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz spisa predmeta proizilazi, da je osporenim rješenjem tuženi uvažio zahtjev tužitelja za nadoknadu troškova zastupanja po punomoćniku u iznosu od 614,25KM u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata prema tarifnom broju 3, advokatu pripada 150 bodova,te uvećanje 50% odnosno 75 bodova i uvećanje od 25% prema tarifi broj 12 što iznosi 37,5 bodova odnosno iznos 525,00KM uvećano za 17% PDV-a iznos od 89,25KM što ukupno iznosi 614,25KM koji iznos je i dodjeljen tužitelju.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, zakonitost osporenog rješenja u dijelu kojim je odlučeno o troškovima dovedena je u pitanje stanjem u spisu i tužbenim prigovorima.

Odredbama člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), propisano je da kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi *opravdane* troškove, koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Ako je u takvom slučaju, koja od stranaka djelimično uspjela sa svojim zahtjevom, ona je dužna nadoknaditi protivnoj stranci troškove srazmjerno dijelu svog zahtjeva s kojim nije uspjela. Također, u članu 105. stav 3. citirane zakonske odredbe, propisano je da se troškovi za pravno zastupanje nadoknađuju samo u slučajevima kada je takvo zastupanje bilo nužno i opravdano.

Dakle, u konkretnom slučaju nije sporno da je tužitelj protiv rješenja tuženog broj:JN2-2-07-1-3387- 25/20 od 29.08.2024.godine tužbom pokrenuo upravni spor, jer je uvažen zahtjev za nadoknadu troškova zastupanja po punomoćniku u iznosu od 614,25KM dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan i naložio ugovornom organu da nadoknadi troškove žalbenog postupka u navedenom iznosu od 614,25KM.Tuženi je u konkretnom slučaju prilikom obračunavanja troškova pravilno primijenio Tarifni broj 3. Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata RS koji se odnosi na nagradu u neprocjenjivim predmetima. U skladu sa navedenim tarifnim brojem za sastavljanje podnesaka u upravnom postupku žalitelju

pripada 150 bodova, uvećanih za 50%, što ukupno iznosi 225 bodova, kako je to pravilno obrazložio tuženi u osporenom rješenju naveo, te paušalna nagrada u iznosu od 25% od iznosa nagrade određene tarifom 3. kao i PDV, kao i iznos PDV od 17%. Međutim u konkretnom slučaju osnovano prigovara tužitelj da je tuženi prilikom odlučivanja o troškovima pogrešno izvršio obračun samog iznosa troškova koji tužitelju pripadaju na ime sastava žalbe u upravnom postupku. Dakle, ovom vijeću ostaje sporan sam iznos dodjeljenih troškova od 614,25 KM. Naime, nesporno je da tužitelju pripada iznos od 450,00 KM za sastav žalbe uvećan za iznos paušalne nagrade od 25% tj. 112,50 KM, što iznosi 562,50 KM, a koji se iznos uvećava za iznos PDV od 17% tj. 95,62 KM, što ukupno iznosi 658,12 KM, a koji iznos tužitelj u svom troškovniku i potraživao.

Stoga ovo sudsko vijeće cijeni da u okolnostima konkretnog slučaja, osporeno rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama u pogledu samih troškova, zbog čega ovaj sud nije mogao ispitati pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u odnosu na navedeno, zbog čega je, konačno, valjalo osporeno rješenje poništiti i predmet vratiti tuženom na ponovno rješavanje u smislu člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH i člana 200. i 233. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16).

Primjenom odredbe člana 61.Zakona o upravnim sporovima BiH, i tarifnog broja 3.Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata RS („Službeni glasnik RS" broj:68/05) neprocjenjivi predmeti, i opredijeljenog troškovnika punomoćnika tužitelja, ovaj Sud je našao da tužitelju pripadaju troškovi postupka i to na ime, sastav tužbe u iznosu od 600,00KM (300 bodova x 2,00 KM), iznos od 150,00 KM na ime paušala od 25%, što iznosi 750,00 KM, sve uvećano za iznos PDV od 127,50 (dostavljeno uvjerenje u upravnom sporu), što sve ukupno iznosi 877,50 KM. Na isti iznos se ima dodati i iznos od 100,00 KM, predujmljen na ime takse na tužbu shodno tarifnom broju 3. Zakona o sudskim taksama u postupku pred sudom BiH ("Službeni glasnik BiH" broj 39/03), tako da ukupni troškovi ovoga spora iznose 977,50 KM.

Slijedom navedenog, Sud primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Efraim Čosić